

2019/7. február 16. szombat: Normafa-Budakeszi

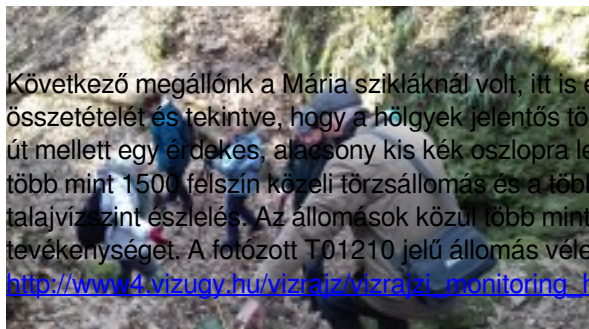
2019. február 18. hétfő, 18.33 / Utolsó módosítás: 2019. február 19. kedd, 17.57
Napsütéses túra Normafa-Budakeszi útvonalon

A MÁV VSC természetjárói programfüzetük (<https://www.mavcsoport.hu/vsc/2019-evi-rendezvenyeink> [1]) idei 7. túrájára indultak vasárnap reggel. A találkozó a Széll Kálmán tér emblematikus órája alatt 8.50-kor volt.

Egynapi túra lévén nem kellett előre jelentkezni, de Nuszer László túravezetőnk igen csak meglepődött a körülötte csoportosuló 27 fő láttán. Még jó, hogy a 21-es busz nagy befogadóképessége okán elbírt velünk, vitt fel Normafáig, ahol megkezdtük sétánkat. Nem igazi, nehéz, sziklamászós túra volt, a menet végig lejtésben, igaz a hegy nyugati oldalán, így sokszor csak az úton kialakult jeges felület mellett, a sárban tapicskoltunk. Idén először hét ágra sütött a napocska, élveztük is rendesen!

Az útvonal egy erdei tornapálya mentén indult, majd kereszteltük a Gyermevasút vonalát, pechünkre a kisvonal menetrendje szerint még kb. 8-10 percre volt ettől a helytől. Ha tudtuk volna, megvártuk volna egy integetés erejéig. Hamar leértünk Makkosi-réthez az Angyalok Királynéja kegytemplom közelébe. Páran – akik még nem látták – be is néztek egy rövid időre. Készült a csoportkép, ettünk is, ittunk is, mehettünk is tovább a település szélső házai mentén, majd egy balos kanyar után már benn is voltunk a Meteor-szurdokban. Mai utunk „legnehezebb” szakasza következett, párunknak kis segítség is elment egy-egy lépcsős részen, de csak a csúszós, meredek lejtő okán. A természet ébredszik, a domboldalon megjelentek az első hóvirágok, melyekből át is nyújtunk most egy kb. másfél évnyi börtönre (!) való kis csokrot. A nyugalom megzavarására alkalmas kép miatt közlöm: csak a mobillal készült képek kerültek a zsebbe, nem a virágok. Aki nem hiszi, menjen ki a szurdokba és nézze meg a helyet, itt megtalálja: 47.494937, 18.929510.

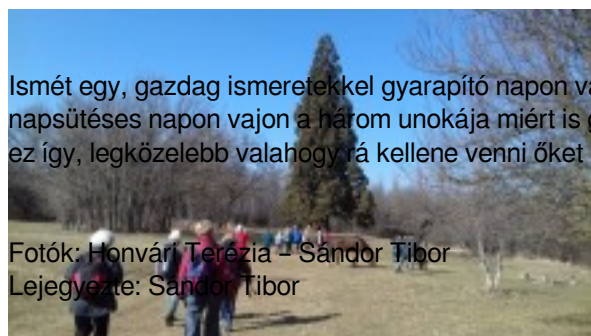

Következő megállónk a Mária szikláknál volt, itt is eltöltöttünk egy rövid fél órát kvaterkázással (ami nézve a társaság összetételét és tekintve, hogy a hölgyek jelentős többségben voltak, persze érthető). Kiérve a szurdokból az aszfaltos út mellett egy érdekes, alacsony kis kék oszlopra lettünk figyelmesek: ez egy vízrajzi állomás a hazánkban található több mint 1500 felszín közeli törzsállomás és a több mint 1300 üzemi állomás közül, melyeken folyamatosan történik a talajvízszint észlelés. Az állomások közül több mint 380 kút távmért, azaz a mérés nem igényel helyszíni emberi tevékenységet. A fotózott T01210 jelű állomás véleményem szerint nem ilyen. Bővebb információért látogass el a http://www4.vizugy.hu/vizraja/vizraji_monitoring_halozat [2] oldalra.

Tovább az úton előbb egy méhészet mellett haladtunk, a kaptárak mellett szorgoskodott a gazda. Jó hír, hogy még vannak ezek a szorgos kis állatok, reménykedhetünk a bő termésben a beporzások okán és a bő méz ellátásban. Lassan beérve Budakeszi sűrűbben lakott részére átkeltünk a forgalmas főúton, mellette piac, nos, itt páran leragadtunk a sonkák, kolbászok, csécsi szalonna-hegyek látványánál. Csurgott a nyál, ment az alkudozás, nagy forgalma volt az őstermelőknek. Beérve a túra elejét, rövid szakasz után átkeltünk a Budakeszi-árkon és megérkeztünk a célállomáshoz, a Budakeszi Hegyi mamutfenyőkhöz. A hangulatos kis réten egy paci legelészett, a fenyők pedig rezzenéstelenül álltak a szélcsendben és várták látogatóikat. Mellettük információs tábla, innen tudjuk, korábban hárman voltak, de sajnos 1974 előtt nem sokkal egy villámcsapás következtében a középső elpusztult, ezért azt ki kellett vágni, csonkja ma ott látható a két megmaradt óriás között. A mamutfenyőket 10 éves korukban, 1918-ban telepítették, így idén ünnepelhetjük 111. születésnapjukat. A kettő közül a nagyobbik (a településhez közelebbi, DK irányban álló) most kb. 36 m magas és az alapjánál kb. 7 m-es törzs körmérettel bír. Jó pár ember kellene átérni a törzsét, ezt sajnos nem próbáltuk ki. Viszont, mivel a túra itt véget ért, a csapat tagjai elköszöntek egymástól, jó szokásunkhoz híven a túravezető megköszöntötte, hogy elkísértük, mi pedig megköszöntük neki a szerencsés megérkezést, és a szép túrát. Átkelve a Budakeszi-árok szépen megépített hídján fejeztük be a mai túranapot.

Ismét egy, gazdag ismeretekkel gyarapító napon vagyunk túl, a krónikás pedig azon elmélkedik, hogy ezen a napsütéses napon vajon a három unokája miért is gubbasztott a négy fal között, pöcögtetve a kutyüket? Nem jó lesz ez így, legközelebb valahogy rá kellene venni őket is egy hasonló szép túrára, nemde?

Fotók: Honvári Terezia – Sándor Tibor
Lejegyezte: Sándor Tibor

Forrás: <https://www.mavcsoport.hu/mav-vezerigazgatosagi-sport-club/20197-februar-16-szombat-normafa-budakeszi>

Hivatkozások

[1] <https://www.mavcsoport.hu/vsc/2019-evi-rendezvenyeink> [2]
http://www4.vizugy.hu/vizrajz/vizrajzi_monitoring_halozat